

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/73/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200189
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislava Kollárová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3520200189.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a členov JUDr. Ivety Anderlovej a Mgr. Mareka Anovčina v spore žalobcu T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. 5, D. O. nad S., pr. zastúpeného Advokátskou kanceláriou VASIL & partners, s.r.o., so sídlom Žižkova 4D, Košice proti žalovaným 1/ O. S., rod. A., 2/ M. A. (žena G. S.), 3/ M. N. (rod. N.), 4/ O. N. (rod. N.), 5/ A. N. (rod. N.), 6/ S. N. (rod. N., manželka V. O.) všetci žalovaní 1/ - 6/ neznámi vlastníci zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. júna 2021, č.k. 3C/3/2020-92 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku II., ako aj súvisiaci výrok III. o náhrade trov konania, **p o t v r d u j e**.
- II. Žalovaný **n e m á** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných 1/ - 6/ k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálny odbor na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. Moravské Lieskové, obec Moravské Lieskové, okres Nové Mesto nad Váhom ako parcela reg. "E", parc. č. 20047/1 o výmere 451 m², orná pôda a vysporiadal ho tak, že uvedenú nehnuteľnosť v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu T. T., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX, trvale bytom A. 5, D. O. nad S.. Výrokom II. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ - 6/ na vyrovnanie ich spoluvlastníckych podielov sumu 207,46 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet ich zástupcu Slovenského pozemkového fondu, so sídlom Búdkova cesta 36, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal. Vec právne posúdil podľa § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 23 ods. 1 zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom, katastrálnym odborom, pre okres Nové Mesto Nad Váhom, obec Moravské Lieskové, katastrálne územie Moravské Lieskové, ktorá nehnuteľnosť je zapísaná na liste vlastníctva č. 9461 ako parcela registra "E." parc. č. 20047/1 - orná pôda o výmere 451 m² a vysporiadal ho tak, že vyššie uvedenú nehnuteľnosť prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu, ktorý bude povinný titulom finančného vyrovnania poukázať na účet Slovenského pozemkového fondu finančnú sumu 28,91 eur, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca je v podiele 1 spoluvlastníkom nehnuteľnosti bližšie uvedenej v predchádzajúcom odseku odôvodnenia. Spoluvlastníkmi zvyšných podielov sú žalovaní 1/ a 2/ v podiele 1/6, a žalovaní 3/ - 6/, každý v podiele 1/24. Žalobca sa v roku 2019 obrátil na zástupcu žalovaných ako neznámych vlastníkov - Slovenský pozemkový fond, so žiadosťou o

predaj spoluvlastníckych podielov neznámych vlastníkov, avšak jeho žiadosti nebolo doposiaľ vyhovené. Z tohto dôvodu sa podanou žalobou domáhal toho, aby súd podielové spoluvlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti zrušil a vyporiadal ho tak, že nehnuteľnosť za náhradu prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu. Žalobca ako jediný zistený spoluvlastník je jediným, kto môže predmetnú nehnuteľnosť účelne využiť. Pre účely stanovenia náhrady navrhoval, aby súd vychádzal zo znaleckého posudku č. 45/2019 vyhotoveného znalcom Ing. Pavlom Ganzarčíkom, ktorý si žalobca k určeniu trhovej hodnoty k predmetným pozemkom nechal vyhotoviť. Výška trhovej hodnoty predmetných spoluvlastníckych podielov bola v uvedenom posudku stanovená na 28,91 eur. Z výpisu z listu vlastníctva č. 9461 pre katastrálne územie Moravské Lieskové vyplýva, že podielovými spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti - pozemok parcela reg. "E" evidovanej na mape určeného operátu ako parcela č. 20047/1 - orná pôda o výmere 451 m² sú žalobca v podiele 1, žalovaní 1/, 2/ v podiele 1/6 a žalovaní 3/ - 6/ v podiele 1/24. K žalovaným 1/ - 6/ ako podielovým spoluvlastníkom vykonáva správu Slovenský pozemkový fond. Pozemok je umiestnený mimo zastavaného územia obce. Z územno - plánovacej informácie Obce Moravské Lieskové zo dňa 04.01.2020 vyplýva, že predmetná nehnuteľnosť je evidovaná v extraviláne, mimo zastavaného územia obce a v rámci schváleného územného plánu je určená ako orná pôda. Medzi stranami sporu bola sporná výška náhrady, ktorá by patrila žalovaným za ich spoluvlastnícke podiely. Žalobca predložil súkromný znalecký posudok č. 45/2019 znalca z odboru Poľnohospodárstvo, odvetvie odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy Ing. Pavla Ganzarčíka. Z neho súd zistil, že znalec určoval hodnotu celkovo XXX parciel v k.ú. Moravské Lieskové, pričom všeobecnú hodnotu poľnohospodárskej pôdy určil vo výške 0,225 Eur/m². Túto sumu určil tak, že spriemeroval celkovú hodnotu oceňovanej ornej pôdy, pri ktorej jednotkovú cenu v €/m² určil sumou 0,917 eur a trvalých trávnatých pozemkov kde jednotkovú cenu za m² určil vo výške 0,0558 eur /m². Zo spisu Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom odbor katastra nehnuteľností oboznámením kúpnej zmluvy zo dňa 23.05.2015 súd zistil, že žalobca nadobudol spoluvlastnícky podiel 1/2 spornej nehnuteľnosti od predávajúcej W. F. spolu s ďalšími nehnuteľnosťami evidovanými celkovo na 6 listoch vlastníctva za cenu 1600,- eur. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi nadobudnutými nehnuteľnosťami sú nehnuteľnosti rôzneho druhu: záhrady, orná pôda, lesné pozemky či trvalé trávnaté pozemky, nedá sa podľa názoru súdu z uvedenej kúpnej zmluvy ustáliť priemerná cena za 1 m² spornej nehnuteľnosti.

2. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázané, že žaloba je podaná dôvodne. Pozemok, ktorý je predmetom prejednávaneho sporu, je v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovaných, ktorí sú ako neznámi vlastníci zastúpení v zmysle § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom Slovenským pozemkovým fondom. Nakoľko súd nezistil existenciu žiadnych dôvodov osobitného zreteľa, ktoré by bránili zrušeniu spoluvlastníctva a jeho vyporiadaniu rozhodol tak, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu k predmetnej nehnuteľnosti zrušil. Následne rozhodol o jeho vyporiadaní. Pokiaľ ide o spôsob vyporiadania zrušeného podielového spoluvlastníctva, reálna deľba vzhľadom na umiestnenie, prístupnosť, výmeru, charakter, ako aj veľkosť spoluvlastníckych podielov nebola možná, a to aj s poukazom na zákaz drobenia pozemkov v zmysle § 23 ods. 1 Zákona č. 180/1995 Z. z. Následne preto prichádzal do úvahy žalobcom navrhnutý spôsob vyporiadania spoluvlastníctva, a to prikázanie pozemku do jeho výlučného vlastníctva za primeranú náhradu. S uvedeným spôsobom vyporiadania Slovenský pozemkový fond súhlasil. Pri určení výšky hodnoty spoluvlastníckych podielov súd vychádzal zo žalobcom predloženého znaleckého posudku, kde znalec stanovil jednotkovú cenu ornej pôdy v sume 0,9176/m². Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom vyporiadania bola iba jedna parcela, ktorú tvorí orná pôda, nepovažoval súd za potrebné a správne zohľadňovať pri určení jej hodnoty aj hodnotu trvalých trávnatých porastov v príslušnom katastrálnom území tak, ako to urobil znalec v podanom znaleckom posudku. Pokiaľ žalobca tvrdil, že predmetná nehnuteľnosť je iba zapísaná ako orná pôda, v skutočnosti je lúkou a právny stav zapísaný v katastri nehnuteľností nekorešponduje so skutočným stavom, súd uvádza, že túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, pričom súd vychádza zo zásady hodnovernosti, v zmysle ktorej sú údaje zapísané v katastri hodnoverné a pravdivé, kým sa nepreukáže opak. Žalovaný síce požadoval určenie hodnoty spoluvlastníckeho podielu v sume 2,- eurá za m², takto požadovanú sumu však žiadnym spôsobom nepreukázal. Pokiaľ žalovaný odkázal na rozsudok tunajšieho súdu č. k. 4C/3/2016-76 zo dňa 10.11.2017 k tomuto súd uvádza, že v poukazovanom rozhodnutí súd ustanovil hodnotu spoluvlastníckych podielov na základe predloženého znaleckého posudku na 0,80 eur /m². Vzhľadom na uvedené uložil súd žalobcovi povinnosť zaplatiť ako náhradu za spoluvlastnícky podiel žalovaných sumu vo výške 207,46 eur, a to na účet Slovenského pozemkového fondu do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keď lehotu na plnenie súd určil vzhľadom na výšku priznanej sumy v súlade s ustanovením § 232 ods. 3 CSP. O náhrade trov konania rozhodol súd

rozhodol v zmysle § 257 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd ustálil v tom, že žalovaní 1/- 6/ sú neznámymi vlastníckymi, ktorých v zmysle zákona zastupuje Slovenský pozemkový fond. Tento v konaní nie je pasívne legitimovaný, nie je stranou sporu, nemá na konaní osobný záujem, je zákonom zriadenou právnickou osobou, ktorej úlohou je hájiť záujmy nezistených vlastníkov a ktorá preto v prípade prehry v spore nemôže byť zviazaná na náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku, výroku II. a III., podal žalobca, prostredníctvom právneho zástupcu, v zákonnej lehote odvolanie, namietajúc, že súd prvej inštancie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvej inštancie pri určení hodnoty predmetu vypořádania ako i s charakteristikou predmetnej parcely, keď sporná parcela je zapísaná ako orná pôda, avšak v skutočnosti je lúkou a právny stav zapísaný v katastri nehnuteľností nekorešponduje so skutočným stavom. Poukázal na ust. § 153 ods. 1, § 207 ods. 1 CSP a § 209 CSP. Žalobca v konaní predložil súkromný znalecký posudok č. 45/2019 vypracovaný znalcom Ing. Pavlom Ganzarčíkom, z odboru poľnohospodárstvo, odvetvie: odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy, rastlinná produkcia, živočíšna produkcia. Predmetným znaleckým posudkom bola stanovená hodnota celkovo 139 parciel v k. ú. Moravské Lieskové, vrátane spornej parcely E KN č. 20047/1. Výška trhovej hodnoty predmetných spoluvlastníckych podielov žalovaných vlastníkov bola stanovená v celkovej sume 28,91 eur. Pri zrušení a vypořádání podielového spoluvlastníctva sa vychádza zo všeobecnej hodnoty nehnuteľností, pričom táto je výsledná objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase. Žalobca predložil predmetný znalecký posudok, pričom vo veci konajúci súd sa mal pri rozhodovaní riadiť závermi o hodnote nehnuteľností, ktorú znalec určil exaktným spôsobom, pokiaľ nebol v konaní predložený kontrolný znalecký posudok s rozdielnymi závermi, čo v predmetnom konaní nebol. Súd vo výroku II. svojho rozhodnutia nesprávne stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností a zaviazal žalobcu na úhradu podstatne vyššej kúpnej ceny ako mal žalobca uhradiť. Súd pri stanovení hodnoty pozemku spriemeroval ceny oceňovaných pozemkov- ornej pôdy v znaleckom posudku, nezohľadňujúc rôznu bonitu, polohu, či možnosť prístupu k týmto pozemkom. Sporný pozemok je evidovaný ako orná pôda len v stave "E", avšak stav „C“ je trvalý trávnatý porast. Tzv. „C“ parcely sú právne záväzné pre všetky orgány verejnej moci a preto mal súd určiť hodnotu nehnuteľností spriemerovaním hodnoty oceňovaných pozemkov-trvalých trávnatých porastov (suma vo výške 0,0558,- eur za 1 m²). Namietal postup súdu pri predložení kúpnej zmluvy, na základe ktorej žalobca nadobudol predmetnú nehnuteľnosť. Súd rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, keď nie je zrejmé, na základe akých skutočností došlo k určeniu výšky náhrady za spoluvlastnícky podiel (III.ÚS 311/07). Nesúhlasil s výrokom III. napadnutého rozhodnutia, kedy súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Súd nezohľadnil, že žalobca písomne v dostatočnom časovom predstihu pred podaním žaloby vyzval žalovaného na vyriešenie situácie mimosúdne a za týmto účelom poskytol žalovanému dostatočnú časovú lehotu. Žalovaný ani po podaní žaloby nemal záujem dohodnúť sa mimosúdne, žalobcom predložený znalecký posudok neakceptoval. Žalobca vyhotovil znalecký posudok na vlastné náklady a rovnako z dôvodu postoja a nekonania žalovaného vznikli žalobcovi aj náklady na právne zastupovanie (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 263/2016 zo dňa 17. augusta 2016).

4. Žalovaný v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie a jeho závermi. Slovenský pozemkový fond sa so skutkovou ako aj s právnou stránkou veci, ktorá bola predmetom konania na prvostupňovom súde vysporiadal vo svojich písomných ako aj osobných prednesoch pred súdom prvej inštancie. S výrokom III. súdu prvej inštancie o náhrade trov konania sa stotožňuje. Slovenský pozemkový fond ako správca nehnuteľností neznámých vlastníkov žiadnym spôsobom nezavinil a neinicioval začatie konania. Podanie žaloby je výlučne v záujme žalobcu, ak má záujem usporiadať si právne pomery k predmetnej nehnuteľnosti, ktorými spoluvlastníkmi sú aj neznámi resp. nezistení vlastníci. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/1/2013 zo dňa 31.1.2013, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/186/2014-105. V zmysle zaužívanej praxe súdov je priznanie náhrady trov v takýchto typoch sporov absolútne nezvyklé a nedôvodné. Slovenský pozemkový fond nie je v konaní stranou sporu, nekoná a nerozhoduje sa o jeho právach a právom chránených záujmoch, v konaní Slovenský pozemkový fond vystupuje ako zákonný zástupca strany, ktorou je nezistený, resp. neznámy

vlastník. Rozhodnutie o uložení povinnosti nahradiť trovy konania strane sporu, ktorou je nezistený, resp. neznámy vlastník by bolo nevykonateľné.

5. Žalobca v písomne podanom vyjadrení zo dňa 22.09. 2021 uviedol, že zotráva na svojom odvolaní a poukazuje na znalecký posudok č. 45/2019 vypracovaný znalcom Ing. Pavlom Ganzarčíkom, v ktorom bola stanovená hodnota celkovo 139 parciel pre k. ú. Moravské Lieskové, pričom výška trhovej hodnoty predmetných spoluvlastníckych podielov žalovaných spoluvlastníkov bola stanovená v celkovej sume 28,91 eur. Výrokom II. napadnutého rozsudku súd prvej inštancie nesprávne stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností a zaviazal žalobcu na úhradu podstatne vyššej kúpnej ceny ako žalobca mal uhradiť. Obsahovo je argumentácia žalobcu totožná tak ako v podanom odvolaní, rovnako obsahom vyjadrenia je totožná argumentácia žalobcu v súvislosti s výrokom III. rozhodnutia o náhrade trov konania.

6. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 12.10.2021 uviedol, že žalobca v ďalšom vyjadrení duplicitne uvádza tvrdenia k právnej a skutkovej veci obsiahnuté vo svojom odvolaní. K tvrdeniam žalobcu týkajúce sa trov konania žalovaný uviedol, že žalobca sa pred podaním žaloby obrátil na Slovenský pozemkový fond so žiadosťou o predaj pozemkov v správe SPF. Slovenský pozemkový fond dňa 16.12.2019 vyzval žalobcu na predloženie dokladov/ znalecký posudok na stanovenie hodnoty prevádzaných nehnuteľností a územnoplánovaciú informáciu obce/ a na splnenie povinnosti stanovil 180-dňovú lehotu. Žalobca však v stanovenej lehote Slovenskému pozemkovému fondu požadované doklady nedoručil a preto konanie o žiadosti odložil, o ktorej skutočnosti bol žalobca poučený. Preto argumenty žalobcu poukazom na mimosúdne vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sú neobstojné. V predmetnej právnej veci boli naplnené zákonné podmienky pre aplikáciu ust. § 257 CSP a sú dané okolnosti hodné osobitného zreteľa spočívajúce v osobitnom charaktere súdneho konania vzhľadom na predmet súdneho sporu, osobitosť konania voči nezistenému vlastníkovi a špecifické právne postavenie Slovenského pozemkového fondu. V prípade tzv. nezisteného vlastníka ide o špecifický subjekt, ktorý bol zavedený do slovenského právneho poriadku zákonom č.180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku, zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, okresných úradoch, pozemkovom fonde a pozemkových spoločenstvách. V konaniach pred súdom nezistených vlastníkov zastupuje ex lege Slovenský pozemkový fond a v prípade lesných pozemkov Lesy SR, š.p. (§ 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb.). Týmto špeciálnymi predpismi je zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov nezistených vlastníkov a to aj v konaniach pred súdom, aby sa mohol uskutočniť proces, ktorý sa priamo týka práv a oprávnených záujmov nezistených vlastníkov. Zo samotnej právnej povahy tohto špecifického subjektu ex lege definovaného nedostatkom identifikačných údajov (§ 8 ods. 1 písm. c/ a d/ z.č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom) priamo a logicky vyplýva nemožnosť zistenia majetkových, sociálnych, osobných, zárobkových a iných pomerov týchto subjektov. Slovenský pozemkový fond je právnická osoba, zriadená zákonom a svoju činnosť vykonáva vo verejnom záujme (§ 34 ods. 2 z.č. 330/1991 Zb.). Zámerom zákonodarcu nebolo, aby zastupovanie neznámych vlastníkov v súlade s vyššie citovanými ustanoveniami bolo Slovenskému pozemkovému fondu na ujmu. V zmysle zaužívanej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky je priznanie náhrady trov v takýchto typoch sporov absolútne nezvyklé a nedôvodné (viď rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/82/2015 zo dňa 30.4.2015). K vyjadreniu žalovaný predložil stanovisko k žiadosti žalobcu o predaj pozemkov (aj parcely č. 20047/1 v k.ú. Moravské Lieskové) v správe SPF a výzvu na predloženie dokladov zo dňa 16.12.2019, z ktorej vyplýva, že žalovaný uviedol žalobcovi, že v prípade uzavretia dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je potrebné predložiť znalecký posudok na stanovenie hodnoty prevádzaných nehnuteľností a územnoplánovaciú informáciu od obce, v lehote 180 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané podľa § 359 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP, aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

8. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu na vyrovnanie ich spoluvlastníckych podielov, je potrebné ako vecne správny

podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako aj súvisiaci výrok o náhrade trov konania . Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

9. Odvolateľ v podanom odvolaní nenapádal rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku I. , preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti nadobudlo právoplatnosť a odvolací súd ho nepreskúmaval.

10. Odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

11. Pokiaľ ide o odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, podstata tohto odvolacieho dôvodu spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom toho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne, že neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

12. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní sa považuje taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 191 CSP. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Podľa citovaného ustanovenia hodnotí súd dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie v prípade, ak by zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že pri hodnotení dôkazov, poprípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti je logický rozpor, alebo ak hodnotenie dôkazov odporuje citovanému zákonnému ustanoveniu.

13. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov súdom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

14. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

15. Žalobca v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti, keď mal vychádzať pri určení hodnoty nehnuteľnosti priemerovaním hodnoty pozemkov - trvalých trávnatých porastov, teda hodnotu predmetu vyporiadania, charakteristiku ako i náhradu trov konania.

16. Vyššie uvedené odvolacie námietky odvolateľa, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené z nasledujúcich dôvodov:

17. Súd prvej inštancie zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných 1/ - 6/ tak, že nehnuteľnosť zapísanú na liste vlastníctva č. 9461 pre k.ú. Moravské Lieskové, obec Moravské Lieskové, okres Nové Mesto nad Váhom ako parcela reg. "E", parc. č. 20047/1 o výmere 451 m², orná pôda vyporiadal tak, že uvedenú nehnuteľnosť v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovaným 1/-6/ sumu na vyrovnanie ich podielov vo výške 207,46,- eur. Pri určení ceny vychádzal zo znaleckého posudku č. 45/2019 znalca Ing. Pavla Ganzarčíka, ktorý v konaní predložil žalobca, z ktorého vyplýva celková hodnota oceňovanej ornej pôdy vo výške 0,917 eur. K namietanej charakteristike spornej nehnuteľnosti, ktorá podľa vyjadrenia žalobcu je trvalý trávnatý porast, sa nestotožnil poukazom na hodnovernosť zápisu v katastri nehnuteľností.

18. V zmysle § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

19. V zmysle § 209 ods. 1 až ods. 3 CSP súkromný znalecký posudok je znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Ak je spolu so žalobou predložený súkromný znalecký posudok, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Ak sa súkromný znalecký posudok vyhotovuje v priebehu konania, súd umožní znalcovi nahliadnuť do spisu alebo sa inak oboznámiť s informáciami potrebnými na vypracovanie znaleckého posudku.

20. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca spolu s podanou žalobou predložil znalecký posudok č. 45/2019 vypracovaný znalcom Ing. Pavlom Ganzarčíkom, kde je pod číslom 71, bod 2, ocenená parcela č. 20047/1, orná pôda o výmere 451 m², ktorý stanovil jednotkovú cenu ornej pôdy v sume 0,9176/m². Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

21. Vychádzajúc z čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22. V zmysle § 149 až § 154 CSP strany sporu majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, tieto skutkové tvrdenia ako aj návrhy na vykonanie dôkazov o nich sú prostriedkami procesného útoku, resp. obrany a ako také musia byť stranami sporu uplatnené včas, najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

23. Základnou povinnosťou žalobcu v civilnom súdnom konaní je povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Žalobca je nielen povinný tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých svoj nárok odvodzuje a ktoré sú určené obsahom hmotnoprávnej normy, ale je zároveň povinný označiť a predložiť súdu dôkazy na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení. Treba zdôrazniť, že obsah dôkaznej povinnosti, ako povinnosti označiť a predložiť dôkazy, nie je totožný s pojmom dôkazného bremena. Dôkazné bremeno predstavuje súhrn pravidiel umožňujúcich súdu rozhodnúť vo veci, ak nastane stav tzv. objektívnej neistoty nazývaný aj „non liquet“ („nie je jasné“), ktorý nedovoľuje súdu rozhodnúť v súlade s hmotnoprávnym stavom, pretože výsledky vykonaného dokazovania neďávajú súdu podklad pre prijatie záveru či už o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany sporu, prípadne je tento stav dôsledkom nepredloženia dôkazov alebo situáciou, kedy sa strana sporu dostáva do dôkaznej núdze. Ide v podstate o procesnú zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech (Macur Jozef, Dôkazné bremeno v civilnom súdnom konaní, 1. vydání, Brno, Masarykova Univerzita v Brne, 1995). Pokiaľ ale súd na základe vykonaných dôkazov zistí skutkový stav a v rámci voľnej úvahy dospeje k záveru o pravdivosti alebo nepravdivosti tvrdení strany v spore, rozhodne vo veci samej na základe zisteného skutkového stavu, t.j. neuplatnia sa pravidlá dôkazného bremena.

24. Dôsledky neunesenia dôkazného bremena vyplývajú zo samotného rozdelenia dôkazného bremena medzi stranami v spore, ktoré vychádzajú z teórie preukazovania skutočností právo zakladajúcich. Každá strana tvrdí a dokazuje tie skutkové okolnosti, z ktorých jej právo vyplýva a protistrana naopak tvrdí a dokazuje skutočnosti, ktoré toto právo vylučujú alebo zabraňujú jeho uplatniteľnosti. Dôsledky

neunesenia dôkazného bremena sa potom riadia jednoduchým pravidlom neúspechu v spore stíhajúcim tú stranu, ktorá bola zodpovedná za preukázanie práva v jej prospech.

25. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že žalobcom v konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by umožňovali záver jednak o inej cene spornej nehnuteľnosti ako i určenia inej charakteristiky nehnuteľnosti tak, ako to namietal, s konštatovaním, že parcela č. 20047/1 je lúkou (trvalý trávnatý porast).

26. Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa kúpnej zmluvy, ktorú súd oboznámil v konaní a túto, podľa názoru žalobcu, nebral do úvahy, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že z kúpnej zmluvy zo dňa 23.05.2015 sa nedá ustáliť priemerná cena za 1m² spornej nehnuteľnosti, keď medzi nadobudnutými nehnuteľnosťami sú nehnuteľnosti rôzneho druhu a to záhrada, orná pôda, lesné pozemky a trvalé trávnaté porasty.

27. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, oboznámením predložených listinných dôkazov, ktoré vyhodnotil jednotlivo ako i vo vzájomnej súvislosti. Odvolacie námietky žalobcu, že sporná nehnuteľnosť je evidovaná v stave "E" ako orná pôda, pričom v stave "C" je to trvalý trávnatý porast, sú zjavne nedôvodné, keď žalobca tvrdené skutočnosti nepreukázal a zostali len v rovine ničím nepodložených tvrdení. V konaní sám žalobca predložil list vlastníctva č. 9461 pre k.ú. Moravské Lieskové a znalecký posudok, z ktorých listín súd prvej inštancie vykonal správne dokazovanie. Žalobca v priebehu konania nežiadal vykonať iné dôkazy a namietané skutočnosti nepreukázal. Súd prvej inštancie správne vychádzal pri určení ceny zo znaleckého posudku predloženého žalobcom a to súkromného znaleckého posudku č. 45/2019 znalca Ing. Pavla Ganzarčíka, ktorý určil všeobecnú hodnotu poľnohospodárskej pôdy sumou vo výške 0,225 Eur/m², ktorú určil spriemerovaním celkovej hodnoty ornej pôdy - 0,917 eur a trvalých trávnatých porastov- 0,0558 eur/m². Výška hodnoty spoluvlastníckeho podielu tak predstavuje sumu 0,9176 eur/m². Iné dôkazy žalobca v konaní, pri určení ceny spoluvlastníckeho podielu, neprodukoval.

28. Odvolací súd nevzhliadol dôvodnosť pre uplatnenie druhej vety citovaného stanoviska R 2/2016, ktorá pripúšťa, že „celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu“. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nevykazuje znaky vady do takej miery zásadnej, hrubej a podstatnej, aby bolo možné dospieť k záveru o porušení práva na spravodlivý proces, ale ani tzv. inej vady, ktorá by bola spôsobilou k záveru o vecnej nesprávnosti napadnutého rozhodnutia. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktoré je obsiahle, podrobné, precízne a argumentačne vo všetkých smeroch a vo vzťahu ku všetkým rozhodujúcim argumentom plne zvládnuté, dal odpoveď na zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej, vytvoriac rámcovo dostatočný podklad pre uskutočnenie jeho prieskumu v odvolacom konaní, v plnom rozsahu spĺňajúc parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami danými ust. § 220 ods. 2 CSP. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd do pozornosti odvolateľovi zároveň dáva, že Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že súd v rozsudku nemusí reagovať na každý argument prednesený v súdnom konaní, vyžaduje sa, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia (či jeho časti) považovaný za významný (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/ Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B), čo dopadá plne tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu.

29. Jeho závery, na ktorých založil svoje rozhodnutie sú koherentné, rozhodnutie je konzistentné, dostatočne odôvodnené, je presvedčivé, premisy zvolené v rozsudku, rovnako ako aj závery, ku ktorým dospel, sú racionálne, zodpovedajúce pravidlám formálnej logiky a vo výsledku napĺňajúce cieľ, ku ktorému má smerovať každé súdne konanie a to zákonné a spravodlivé usporiadaniu vzťahov medzi aktuálnymi účastníkmi. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III.ÚS 311/07vo vzťahu k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia, odvolací súd uvádza, že v danej veci súd posudzoval nároky na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nedodržania zmluvných podmienok týkajúcich sa dodávky a odberu tepla, teda ide o skutkovo i právne odlišnú vec.

30. Žalobca k veci samotnej vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Pretože súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval žalobca aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné a súd prvej inštancie rozhodol správne, keď pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom vychádzal z charakteristiky predmetnej nehnuteľnosti ako orná pôda.

31. Odvolací súd považuje za správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti náhrady trov konania. V tejto súvislosti a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu, ktorý poukázal na skutočnosť, že v dostatočnom časovom predstihu pred podaním žaloby vyzval žalovaného na mimosúdne vyriešenie sporu, keď žalovanému poskytol dostatočnú lehotu, postoj žalovaného, ktorý nemal záujem mimosúdne sa dohodnúť a neakceptoval žalobcom predložený znalecký posudok, ako i náklady žalobcu na znalecký posudok a právne zastupovanie, uvádza nasledovné:

32. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Rozhodovanie o náhrade trov konania je integrálnou súčasťou súdneho konania. V sporovom konaní sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu (§ 255 ods. 1 CSP), t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania proti neúspešnej strane.

38. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala.

39. V danom prípade bolo o nároku žalobcu rozhodnuté v zmysle žaloby, pričom na strane žalovaných 1/-6/ sú neznámi vlastníci, ktorých na základe zákona zastupuje Slovenský pozemkový fond. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že Slovenský pozemkový fond nie je v konaní pasívne legitimovaný, nie je stranou sporu, ktorej úlohou je hájiť záujmy nezistených vlastníkov a ktorá preto v prípade prehry v spore nemôže byť zaviazaná na náhradu trov konania. Odvolací súd poukazuje i na svoje skoršie rozhodnutie (sp. zn. 4Co/5/2018-102), s totožnými stranami sporu, kde predmetom sporu bola iná nehnuteľnosť s rozdielnou cenou, pričom na strane žalovaného vystupoval ako žalovaný Slovenský pozemkový fond, od ktorého názoru sa nemieni odchyliť.

40. Tak, ako to bolo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, tak aj za účinnosti Civilného sporového poriadku väčšina základných princípov a pravidiel pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zostáva zachovaná, mení sa iba spôsob legislatívneho vyjadrenia. Naďalej Civilnému sporovému poriadku dominuje pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zásada zodpovednosti za výsledok, resp. zásada procesného úspechu. Táto zásada je vyjadrená v ust. § 255 ods. 1, 2 CSP, v zmysle ktorých ustanovení súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci; ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Iba výnimočne, a to za účelom zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania, je možné o týchto rozhodnúť v zmysle § 257 CSP, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa a v takomto prípade úspešnej strane sporu neprizná náhradu trov konania.

41. Slovenský pozemkový fond je právnickou osobou zriadenou zákonom č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, ktorá v zmysle § 34 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. o. i. nakladá s pozemkami, ktorých vlastník nie je známy. Podľa § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. pozemkový fond za štát a neznámych vlastníkov koná pred súdom vo veciach nehnuteľností uvedených v osobitnom predpise, podielov spoločnej nehnuteľnosti uvedených v osobitnom predpise a pozemkov, ktorých vlastník nie je známy, a to aj vtedy, ak vlastnícke právo štátu a neznámych vlastníkov je sporné; obdobne postupuje správca vo veciach lesných pozemkov vo vlastníctve štátu a lesných pozemkov, ktorých vlastník nie je známy.

42. Spôsob nakladania s niektorými pozemkami a oprávnenia SPF ako správcu je upravený v zákone č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov. Podľa § 16 ods. 1 písm. b) citovaného zákona SPF nakladá podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov s pozemkami nezistených vlastníkov. Vychádza pritom z údajov katastra nehnuteľností (§ 16 ods. 3 cit. zákona). Z ust. § 19 ods. 6 zákona č. 180/1995 Z. z. tiež vyplýva, že ak pozemok podľa § 16 ods. 1 tohto zákona je spoluvlastníckym podielom, môže sa fond alebo správca dohodnúť na zrušení spoluvlastníctva a vzájomnom vyporiadaní, to neplatí, ak sa jedná o spoločnú nehnuteľnosť definovanú v § 8 ods. 1 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách. Fond pritom môže previesť vlastníctvo k pozemku najmenej za cenu zistenú podľa cenového predpisu (§18 ods. 4 zákona č. 180/1995 Z. z.).

43. K dôvodom uvádzaným odvolateľom v podanom odvolaní odvolací súd uvádza, že je nesporné, že SPF v zmysle § 16 ods. 1 písm. b), ods. 2 zák. č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov nakladá s pozemkami nezistených vlastníkov a týchto zastupuje v konaní pred súdom, pričom takéto poverenie na zastupovanie neznámych vlastníkov pred súdom mu zveril štát práve citovaným zákonom.

44. Napokon, nebola dôvodná ani námietka odvolateľa, že v danom prípade je namieste aplikácia § 257 CSP, pričom za dôvod hodný osobitného zreteľa považoval osobitné postavenie SPF a zároveň žalovaný nezapríčinil vznik situácie, ktorá musela byť riešená súdnou cestou. Odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorý sa s posúdením, či v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, riadne vysporiadal, svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a na tieto odvolací súd v celom rozsahu odkazuje. Preto odvolacie námietky žalobcu, že sa snažil so žalovaným mimosúdne dohodnúť, pričom žalovaný neakceptoval znalecký posudok predložený žalobcom, resp. náklady vzniknuté žalobcovi na právne zastúpenie, sú pre posúdenie vo vzťahu k náhrade trov konania irelevantné.

45. Žalobca poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I.ÚS 263/2016, zo dňa 17.08.2016. Odvolací súd uvádza, že predmetné rozhodnutie nie je aplikovateľné na danú vec, keď predmetom konania je náhrada škody z ublíženia na zdraví, založené na inom skutkovom a právnom posúdení veci. V citovanom rozhodnutí ústavný súd posudzoval nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu žaloby v priebehu konania z dôvodu zaplatenia časti nárokov po podaní žaloby a vo zvyšku nárok žalobcu zamietol.

46. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, výroku II. ako aj súvisiaci výrok III. o náhrade trov konania, potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny.

47. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu trov odvolacieho konania nevznikli.

48. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).